

перспективі виживання людини як біологічного виду при забезпеченні гідної якості життя. Він вважав, що нова етика здатна забезпечити виживання людства в умовах подальшого науково-технічного прогресу.

Західні дослідники пов'язують появу біоетики саме у другій половині ХХ століття з: одним із кризових періодів в історії західноєвропейського і американського суспільств, усвідомленням небезпек, що виникають при взаємодії людини і природи на розвинених етапах науково-технічного прогресу;" загостренням глобальних екологічних проблем; виникненням еволюційного, синергетичного та системного підходів у пізнанні.

Головна суперечність біоетики постає з внутрішнього для цієї науки зіткнення біології та етики. Наявність двох коренів ("біо" та "етика") у назві напрямку вказує на причетність до двох галузей знань - про життя і про мораль. Тому сьогодні визначення біоетики є багатозначним. Родоначальники біоетики, американські і західноєвропейські вчені, визначають біоетику як галузь етичних досліджень і як одну із галузей прикладної етики.

У поглядах різних авторів на проблему статусу біоетики немає єдності, проте ці погляди не є і суперечливими. Ми розуміємо біо(еко)етику як новий науковий і етичний напрямок, який займається постановкою і розв'язанням певного кола етичних проблем, пов'язаних з маніпулюванням життям на всіх рівнях його організації. До даного кола проблем відносимо: 1) взаємовідносини людини з живою природою; 2) взаємодію людей (вплив одних суб'єктів на інших, на соціальні системи різних рівнів організації).

ЛІТЕРАТУРА

1. Троцька О. С. Біо(еко)етичне виховання: теорія і практика : [монографія] / О. С. Троцька, І. С. Назарко, А. В. Степанюк. – [2-ге вид. перероб. й доповн.]. – Тернопіль : Вид-во ТНПУ, 2012. – 240 с.
2. 60 годин Землі. Твоє майбутнє – ти обираєш : навч. посіб. для дітей віком 6-12 років/ Patricia Gurry, Tim Gurry та Robert Lewis. – [Електронний ресурс] : Ryebuck Media Pty Ltd , 2015. – 23 с. – Режим доступу:http://d2ouvy59p0dg6k.cloudfront.net/downloads/earth_hour_pack_for_teachers_8_12_years_.pdf

УНІВЕРСИТЕТИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ СУСПІЛЬСТВА

(Буянов П.Г., канд. пед. н, доцент)

Бердянський державний педагогічний університет,
м. Бердянськ, Україна

У ХХІ столітті система вищої освіти у всьому світі зазнає радикальних змін. Під час глобалізації, формування інформаційного суспільства і візуалізації соціальних відносин і повсякденного життя людей вона буде якісно новою та несхожою на її відомі форми.

На сучасному етапі реформування суспільства університети мають стати генераторами суспільних змін, формування та розвитку особистості як суб'єкта культурної, соціально-економічної, громадянської та політичної сфер діяльності. Саме вони в умовах конкурентного середовища XXI сторіччя не мають іншої альтернативи, як змінити уявлення про свою місію та свої завдання.

Крім того, університети зіткнулися ще й з таким серйозним викликом як концепція освіти протягом життя (life-long learning).

При цьому мова йде не лише про необхідність постійно набувати нові знання.

Неперервна мінливість суспільства робить настільки ж мінливою й ідентичність. Тим самим навчання протягом життя виявляється постійним самоконституюванням особистості відповідно до нового соціального оточення, лежить в основі навичок швидкої зміни ролей, особливо з урахуванням все більшого залучення індивіду до віртуального соціального простору і віртуальної соціальної спільноти [2].

Сучасний світ, який швидко змінюється і розвивається навряд чи залишає надію на поступову адаптацію університету до нових обставин. Можна залишитись поза процесів.

Нині відбувається пошук параметрів, які визначатимуть специфічність сучасного освітнього простору вишу, пошук форм освіти, адекватних ситуації, яка склалась.

Аналіз деяких сучасних тенденцій у системі освіти дозволяє певним чином визначити риси майбутнього університету.

Сучасні науковці виділяють такі світові тренди реформування вищої освіти [1]:

1. Впровадження ефективного академічного менеджменту, що тягне за собою агресивну ринкову поведінку, як всього вузу, так і його структурних підрозділів.

2. Діяльність професорсько-викладацького складу описується в термінах менеджерської діяльності. Вона визнається успішною за критеріями конкурентоздатності: залучення грантів, індексу цитування, участі в успішних PR-проектах, рекламної діяльності вузу. Тут же: відомість, популярність, співпраця із засобами масової інформації.

3. Домінування адміністратора, академічного менеджера над професорсько-викладацьким складом. Потенціал/капітал/ресурс університету визначається його конкурентними можливостями в сфері надання освітніх послуг. Відносини «викладач-студент» вибудовуються значною мірою в ключі клієнтальних відносин із боротьбою за студента.

4. Інноваційність.

Університет з плином часу розкриватиметься все новими сторонами, розгортатиметься в усі більш широкому різноманітті своїх практик, які необхідно аналізувати, виявляти тенденції їх розвитку, концептуально осмислювати,

коригувати з тим, щоб університет виконував своє традиційне призначення – бути доменом духовного, інтелектуального буття людства.

Література

1. Калинина Н. Н. Трансформация идеи университета: вызовы времени и ответы академического сообщества / Калинина Н. Н., Сапунов М. Б., Тебиев Б. К. // Экономика образования. – 2012. – № 4. – С. 13 – 29.
2. Миненков Г. Университет в современном мире: вызовы и возможные ответы. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://newsletter.iatp.by/ctr6-12.htm>.

МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

Вертипорох Д.Я., канд. пед. н.
Бердянський державний педагогічний університет,
м. Бердянськ, Україна

Активна реформаторська діяльність у вітчизняній освітній галузі, зумовлена переходом України на європейські стандарти якості освіти. Особливо актуальними є процеси модернізації технологічної освіти та підготовки фахівців, що відповідають сучасним вимогам стрімкого розвитку інформаційних технологій, адже саме за напрямком підготовки «Технологічна освіта» відбувається суттєве оновлення.

У зв'язку з цим важливим є обґрунтування нових методологічних підходів щодо визначення змісту та впровадження організаційних форм, інноваційних технологій для забезпечення якості підготовки майбутнього фахівця технологічної освіти. Ідеальна модель сучасного фахівця – це професіонал, який орієнтується в освітніх інноваціях, володіє сучасними технологіями навчання, має глибоку ерудицію й культуру, вміє поєднувати фундаментальну, наукову та практичну підготовку, постійно підвищує рівень знань, уміє на практиці організувати пошук напрямку та засобів розв'язання науково-виробничих питань; креативна, творча особистість, яка прагне до саморозвитку та самовдосконалення у професійній життєдіяльності.

Ефективне застосування інформаційно-комунікаційних технологій у професійній підготовці студентів призводить до виникнення принципово нового освітнього середовища, яке якісно збагачує та доповнює систему традиційних методів і засобів вищої освіти.

Інформатизація освіти спричиняє зміни у співвідношенні різних організаційних форм навчальної діяльності: збільшується частина самостійної, індивідуальної та групової роботи; розширюється обсяг практичних і лабораторних робіт, насамперед пошукового та дослідницького характеру, зростає роль і значення позааудиторних занять. Попри це відсутність комплексного підходу до проблеми використання інформаційно-комунікаційних